

[Brøndsted.]

Skriftlig begrundelse.

Mange små og mellemstore kommuner har hidtil kørt på dispensation i henhold til § 2 i lov nr. 217 af 19. maj 1971 om børnetandpleje.

I stedet for etablering af kommunale tandklinikker har kommunerne på en for alle parter tilfredsstillende måde løst børnetandplejen for børn og unge op til 18 år i samarbejde med praktiserende tandlæger. Beregningerne viser, at det er en langt billigere måde at løse problemet på for mange kommuner, ikke alene på grund af sparede investeringer, men også på det årlige driftsbudget.

Af frygt for, at det ikke vil være muligt også fremover at få dispensation, føler mange kommuner sig presset til at etablere kommunale tandklinikker, selv om de anser det for en overflødig investering, der ikke sikrer en bedre løsning af de tandhygiejniske og behandlingsmæssige forhold.

Mange hjem lægger også vægt på, at børnene kan konsultere familiens tandlæge uden derved at være ringere økonomisk støttet. Det vil være af stor betydning for mange kommuners økonomiske planlægning, om indenrigsministeren klart vil tillægge, at de kommuner, der kan klare opgaven uden store investeringer, også fremover er frit stillet med hensyn til måden at løse børnetandplejen på, når bare det bliver gjort forsvareligt.

**Brøndsted (V):**

Mit spørgsmål går på fremtiden og også en fremtid, der rækker ud over 1977-78. Det er jo sådan, at der er mange kommuner, der er i forbindelse med deres tandplejeordning har fået dispensation i forhold til det, loven påbyder, og de har altså fået dispensation også i henhold til gældende lov.

Men en dispensation bevirker jo, at man skal have nogle aftaler, og disse aftaler er truffet, men de kan ikke træffes for et enkelt år. Det kan være med tandlæger, og det kan være om samarbejde med andre kommuner. Man har fået gode og økonomiske ordninger, ordninger, der er billigere, end hvis man selv skulle lave klinikker ved skolerne, det er gode resultater, der er nået, og der er en vældig forældretilfredshed. Derfor er det meget vigtigt, at disse kommuner får at vide,

om de har sikkerhed for, at det ikke er en kortsigtet dispensation, de arbejder under, men at de må gøre, som de vil, at de står frit, når blot spørgsmålet bliver løst tilfredsstillende og økonomisk godt for alle parter.

**Indenrigsministeren (Egon Jensen):**

Hverken hr. Brøndsted eller jeg som minister kan tillade os at sætte os ud over lovens rammer. De lovbestemmelser, der gælder, skal vi jo følge, men her har jeg altså haft en mulighed for at dispensere.

Lad mig i øvrigt sige, at i børnetandplejeloven fra 1971 er det bestemt, at loven skal optages til revision i 1977-78. Baggrunden for denne revisionsbestemmelse var ønsket om at se resultaterne af den obligatoriske tandpleje i offentlig regie for de undervisningspligtige børn, inden man, som det dengang var på tale, også indførte en obligatorisk offentlig småbørnstandpleje.

Jeg er imidlertid ikke i tvivl om, at man fortsat skal sætte på, at børnetandplejen skal udøves i offentlig regie, at man altså ikke skal løse denne opgave ved hjælp af praktiserende tandlæger. I februar 1973 henstillede indenrigsministeriet som et resultat af overvejelserne vedrørende de centralt fastsatte standarder og normer til landets amtsråd at meddele kommunerne dispensation fra pligten til at indrette skoletandklinikker i de ønskede tidsrum, dog længst til udgangen af 1977, dvs. indtil lovrevisionen skal finde sted. Dette indebærer, at man ikke indtil da låser sig fast på en bestemt løsning af dette problem, altså offentlig børnetandpleje eller tandlæger.

En stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt børnetandpleje skal ske i offentlig eller privat regie, må imidlertid afhænge ikke alene af udgifterne til tandpleje pr. barn i de to former for tandpleje, men også af effekten af denne tandpleje, og spørgsmålet må derfor underkastes en nærmere undersøgelse.

Jeg skal i den forbindelse oplyse, at jeg er bekendt med, at en af sundhedsstyrelsen nedsat embedsmandsgruppe vedrørende befolkningens tandpleje i øjeblikket beskæftiger sig med disse spørgsmål. Embedsmandsgruppens rapport forventes at foreligge i begyndelsen af 1976, og det vil sige, at der vil være tid nok til at tage stilling hertil inden lovrevisionen i 1977-78.

Må jeg i øvrigt bemærke, at jeg ikke på